

УДК 81'255:340.113

DOI

Людмила РОЄНКО

старший викладач кафедри філології та перекладу, Київський національний університет технологій та дизайну, вул. Немирова-Данченка, 2, м. Київ, Україна, 01011

ORCID: 0000-0002-6794-0051

Олена ГОРЛАТОВА

старший викладач кафедри філології та перекладу, Київський національний університет технологій та дизайну, вул. Немирова-Данченка, 2, м. Київ, Україна, 01011

ORCID: 0000-0002-7761-8701

Світлана РЕДЬКО

старший викладач кафедри філології та перекладу, Київський національний університет технологій та дизайну, вул. Немирова-Данченка, 2, м. Київ, Україна, 01011

ORCID: 0000-0002-2474-5344

Бібліографічний опис статті: Роєнко, Л., Горлатова, О., Редько, С. (2021). Особливості перекладу юридичних текстів. *Актуальні питання іноземної філології*, 15, 91–96, doi:

ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ ЮРИДИЧНИХ ТЕКСТІВ

У статті розглядається питання особливостей перекладу юридичних текстів (документів) українською мовою з англійської мови і навпаки. Юридичні документи характеризуються лаконічністю, точністю і чіткістю викладу, щоб попередити обман та матеріальні збитки. У статті зазначено види класифікацій юридичних документів, їх основні мовні риси. У даному дослідженні проаналізовано загальні методи перекладу, запропоновані П. Ньюмарком, серед яких зазначено види перекладу: по окремих словах, дослівний, еквівалентний, семантичний, адаптація, вільний, ідіоматичний, комунікативний. Основна увага статті прикута до типів термінів, що вживаються в юридичному тексті, особливості перекладу юридичних термінів та вимоги до термінології юридичних документів. У статті розглядаються дев'ять специфічних ознак, що притаманні юридичній англійській мові, представлені Д. Мелінкофом. У дослідженні здійснено спробу детальніше розглянути мовні особливості юридичних текстів, серед яких можемо назвати наявність чітко визначеної формальної структури, використання мови, що не містить емоційно забарвлену, розмовну, жаргонну чи метафоричну лексику; наявність повторів одного і того ж терміну; виклад інформації здійснюється переважно у теперішньому часі; наявність латинських словосполучень, слів давньоанглійського походження; присудки в реченнях часто вживаються у пасивному стані; особлива роль належить використанню модальних дієслів зі значенням зобов'язання; використання у текстах юридичних документів особливих ідіоматичних виразів та фразеологічних сполучень. Пояснюється спосіб перекладу складних термінів. Проаналізовано причини неточного перекладу термінів. Звертається увага на фактори, що породжують труднощі виконання перекладу юридичного тексту з української мови на англійську і навпаки. У дослідженні наголошено на важливості максимально точного перекладу юридичних текстів іноземною мовою, оскільки нотаріально засвідчений переклад документа має таку ж саму юридичну силу, що й оригінальний документ.

Ключові слова: юридичний переклад, особливості юридичних текстів, переклад юридичних документів, методи перекладу, переклад юридичних термінів.

Liudmyla ROIENKO

Senior Lecturer at the Department of Philology and Translation, Kyiv National University of Technologies and Design, 2 Nemyrov-Danchenko Str., Kyiv, Ukraine, 01011

ORCID: 0000-0002-2474-5344

Olena HORLATOVA

Senior Lecturer at the Department of Philology and Translation, Kyiv National University of Technologies and Design, 2 Nemyrov-Danchenko Str., Kyiv, Ukraine, 01011

ORCID: 0000-0002-7761-8701

Svitlana REDKO

Senior Lecturer at the Department of Philology and Translation, Kyiv National University of Technologies and Design, 2 Nemyrov-Danchenko Str., Kyiv, Ukraine, 01011

ORCID: 0000-0002-2474-5344

To cite this article: Roienko, L., Horlatova, O., Redko, S. (2021). Osoblyvosti perekladu yurydychnykh tekstiv [The peculiarities of translation of legal texts]. *Current Issues of Foreign Philology*, 15, 91–96, doi:

THE PECULIARITIES OF LEGAL TEXTS TRANSLATION

The paper tackles the issue of the peculiarities of the translation of legal texts (documents) into Ukrainian from English and vice versa. Legal documents are characterized by conciseness, accuracy and clarity of presentation to prevent fraud and material damage. The article indicates the types of classifications of legal documents, their main linguistic features. This study analyzes the general methods of translation proposed by P. Newmark, among which includes the following types of translation: word-for-word, literal, equivalent, semantic, adaptation, free, idiomatic and communicative one. The main attention of the article is focused on the types of terms used in the legal text, the peculiarities of translation of legal terms and the requirements for the terminology of legal documents. The article considers nine specific features inherent in legal English, presented by D. Melinkoff. The study attempts to consider in more detail the linguistic features of legal texts, among which we can name the presence of a clearly defined formal structure, the use of language that does not contain emotionally colored, colloquial, slang or metaphorical vocabulary; the presence of repetitions of the same term; the presentation of information is carried out mainly in the present tense; the presence of Latin phrases, words of ancient English origin; predicates in sentences are often used in the passive voice; a special role belongs to the use of modal verbs with the meaning of obligation; use of special idiomatic expressions and phraseological combinations in the texts of legal documents. The method of translation of complex terms has been explained. The reasons for inaccurate translation of terms have been analyzed. Attention is drawn to the factors that create difficulties in translating legal text from Ukrainian into English and vice versa. The study emphasizes the importance of the most accurate translation of legal texts into a foreign language, as a notarized translation of legal document has the same legal force as the original document.

Key words: legal translation, peculiar features of legal texts, translation of legal documents, translation methods, translation of legal terms.

Актуальність проблеми. Розширення міжнародної діяльності України вимагає лінгвістичних засад для ефективної міжмовної комунікації. Під час активного розвитку торгово-економічного і бізнесового співробітництва зростає кількість міжнародних угод, учасники яких належать до різних юрисдикцій і можливо безліч міжнародних проєктів, окремі складові яких можуть регулюватися правом різних країн, юридичний переклад стає все більш актуальним. Юридична термінологія є однією із необхідних сфер, де є важливим наукове осмислення теорії і практики пошуку міжмовних відповідників. Юридичний переклад є спеціалізованою сферою перекладацької діяльності, де документи характеризуються лаконічністю, точністю і чіткістю викладу, щоб попередити обман, тому доповнення, опущення, зміни в тексті, помилки в тексті перекладу можуть стати причиною великих матеріальних втрат. Юридичний дискурс має неоднозначну репутацію через його складність, повторюваність та заплутаний синтаксис. Намір юридичних

документів полягає у тому, щоб зрозуміло, недвозначно, всеохоплююче та із зазначенням деталей представити обсяг юридичних норм.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Багато вчених-лінгвістів занурилися у вивчення проблеми особливостей перекладу юридичного дискурсу. Черноватий Л. М., Карабан В. І. (Karaban, 2004), Іванко Ю. П., Ліпко І. П., І. М. Клименко, І. С. Зоренко, І. Шумило (Shumylo et al., 2016), Т. Сніца досліджували особливості перекладу юридичних текстів, Доценко О. М. вивчала способи англо – українського перекладу текстів міжнародних договорів, Шугаєв А. В. – особливості перекладу документів міжнародного права. Фурт Д., Дорда С. В., Швелідзе Л. Д. (Shvelidze et al., 2019), Мельник П. В. вивчали способи перекладу юридичних термінів українською мовою з англійської мови. Дослідженню стратегій перекладу англійськомовного юридичного дискурсу присвятили свої наукові праці Ходаковська О. О. (Khodakovska, 2020), Титаренко Є. А., Алексєєва І. С., Комісаров В., Іщенко Н., Гончарова

В. (Ishchenko et al., 2021) та інші. Методи перекладу стали темою досліджень іноземних науковців-лінгвістів П. Ньюмарка, О. Газі, С. Бніні, Д. Мелінкофа, Солдатової А. А. та інших.

Мета дослідження. Метою даного дослідження є проаналізувати лінгвістичні особливості письмового перекладу текстів юридичних документів з української мови на англійську мову і навпаки.

Виклад основного матеріалу дослідження. Переклад вважається ключем до розуміння і взаємодії з іншими людьми і їхніми суспільствами.

Сфера бізнес-комунікації суспільства знаходить своє відображення у ділових документах. Документи класифікуються за різними ознаками, а саме, за стадією виготовлення, за ступенем гласності, за місцем складання, за походженням, за технікою відтворення, за змістом, за формою, за призначенням виконуваних функцій, за доступністю ознайомлення. Коли бізнес-підприємства виходять на міжнародний ринок, виникає потреба у перекладі певних видів ділової документації. Працівники спільних підприємств часто підписують із роботодавцем контракт, який написаний двома мовами: рідною та іноземною (найчастіше англійською) мовами. Якість перекладу текстів бізнес-спілкування є надзвичайно важливою, адже навіть найменша неточність у тексті перекладу може мати своїм наслідком матеріальні збитки або отримання судового позову. Увага спільноти перекладачів та лінгвістів прикута до питання якісного перекладу текстів ділової документації, а саме договорів, контрактів, що і зумовлює актуальність дослідження способів відтворення текстів договорів та контрактів українською мовою та використання доцільних стратегій перекладу та видів перекладацьких трансформацій для виконання цього завдання.

Американський лінгвіст П. Ньюмарк вважає, що центральною проблемою перекладу завжди було питання, чи перекладати дослівно, чи вільно. Він виділяє такі методи перекладу:

– Переклад по окремих словах: це метод, у якому зберігається порядок слів тексту оригіналу, і слова перекладаються окремо за їхніми найпоширенішими значеннями, поза контекстом.

– Дослівний або буквальний переклад: у буквальному перекладі до граматичних конструкцій мови оригіналу добираються їх най-

ближчі еквіваленти з мови перекладу, але лексичні слова перекладаються окремо, зберігаючи значення незмінним.

– Еквівалентний переклад: еквівалентний переклад намагається відтворити точне контекстуальне значення оригіналу в межах граматичних структур мови перекладу.

– Семантичний переклад: «семантичний переклад» відрізняється від «достовірного перекладу» тим, що перший є безкомпромисним і догматичним, а другий більш гнучкий. Іншими словами, головне завдання перекладу – передати значення фрази та речення через перефразування або навіть дослівно залежно від мети перекладача.

– Адаптація: це «найвільніша» форма перекладу. Використовується переважно для п'єс (комедій) і поезії; теми, персонажі, сюжети зазвичай збережені, культура мови оригіналу перетворена на культуру мови перекладу і текст переписаний.

– Вільний переклад: використовуючи цей метод, перекладач відтворює зміст без використання форми оригіналу. Зазвичай цей переклад є перефразуванням, що довше оригіналу, його також називають «внутрішньомовним перекладом».

– Ідіоматичний переклад: він відтворює «повідомлення» оригіналу, але має тенденцію до спотворення нюансів значення, віддаючи перевагу скоромовкам та ідіомам, де їх немає в тексті оригіналу.

– Комунікативний переклад: цей метод намагається передати точне контекстне значення оригіналу таким чином, щоб і зміст, і форма були прийнятними та

зрозумілим для читача (Newmark, 1988, с. 45–53).

Юридична документація має текстові особливості, своєрідне мовне вираження. Текст більшості юридичних документів має рівний стиль, містить ділову лексику та юридичну термінологію. Більшість тексту на юридичну тематику складається із спеціалізованої лексики. Незважаючи на те, що багато слів і фраз мають сталий переклад, для встановлення відповідності терміна в мові перекладу перекладачеві часто доводиться проводити ціле дослідження.

На думку науковців Газі О. і Бніні С. також варто пам'ятати, що існує багато документів, які призначені не для юристів, а для людей, котрі

можуть не зрозуміти юридичну термінологію й лексику. Отже, під час перекладу тексту юридичної спрямованості перекладачеві потрібно мати на увазі етнокультурні відмінності правових систем різних країн, намагатися зберегти семантико-структурну близькість перекладу оригіналу (Ghazi et al., 2019: 123).

Варто відмітити, що юридичні документи належать до різних типів документації, під час перекладу якої потрібно враховувати, що кожна категорія документів (насамперед це стосується законів і судових рішень) відрізняється властивим їй стилем і мовними особливостями, які повинні бути збережені в контексті перекладу. Переклад юридичної документації включає переклад наступних документів: переклад паспорта, свідоцтва про народження, переклад свідоцтва про укладення або розірвання шлюбу, шлюбного договору, згоди на виїзд неповнолітньої дитини за кордон, переклад різних типів договорів (наприклад, договору майнових прав, договору купівлі-продажу), а також переклад бухгалтерської та фінансової звітності. Важливо, щоб документ читався і звучав мовою перекладу так само, як ніби цією мовою і був складений. Тут важливо врахувати не тільки послідовність використання термінології, а й культурну складову.

Згідно тверджень Клименко І. М., Зоренко І. С. переклад термінів становить ядро юридичного перекладу, тому важливо знати особливості перекладу цього пласта лексики для досягнення максимальної еквівалентності (Klymenko et al., 2016: 82).

Юридична термінологія – це сукупність різноманітних термінів, які використовуються в текстах юридичних документів (правових актів).

В текстах юридичних документів використовуються три види термінів: загальноживані, спеціально-наукові та спеціально-юридичні.

Термінологія в юридичних документах має відповідати таким вимогам:

єдності термінології, загальновизнаності термінів, стабільності термінів, доступності (Загальна теорія права, 2005: 217–218).

Мелінкоф вказує на дев'ять специфічних характеристик юридичної англійської мови:

1. Часте вживання загальноживаних слів з непоширеними значеннями.
2. Часте вживання староанглійської мови.

3. Часте вживання латинських слів і словосполучень.

4. Часте вживання старофранцузьких та англо-нормандських слів.

5. Використання специфічних юридичних термінів.

6. Використання аргю (жаргон певної групи чи класу).

7. Часте вживання слів офіційного стилю.

8. Навмисне вживання слів і виразів з гнучким значенням.

9. Спроба надзвичайної точності висловлювання (Melinkoff, 1963).

Давайте розглянемо певні особливості, що притаманні для юридичних текстів:

1. Юридичні документи мають чітко визначену структуру, оформлення якої обов'язково потрібно дотримуватись при виконанні перекладу.

2. Юридичний документ не може містити емоційно забарвлену лексику, слова у переносному значенні, розмовну, жаргонну лексику.

3. Юридичний текст допускає часте повторення одного і того ж терміна у тексті, що є недопустимим та вважається тавтологією у літературному стилі:

... in accordance with the legislation on archives, as well as tax and accounting legislation ... – відповідно до законодавства про архівну справу, а також податкового законодавства і законодавства про бухгалтерський облік...

4. Інформація викладається переважно у теперішньому часі, що представляє відомості як абсолютно об'єктивні, що перебувають поза часом, як істину в останній інстанції:

The Contactor undertakes ... – Виконавець зобов'язується...

The Client performs payment for the Services provided by Contractor. – Замовник здійснює сплату за Послуги, надані Виконавцем.

5. Наявність латинських словосполучень, наприклад: *prima facie* – на перший погляд достовірний; *ex post facto* – після події, *pari passu* – за рівних умов, *pro rata* – пропорційно, *Sui juris* – що діє від свого імені і т. д.

6. В англійських юридичних текстах договорів і контрактів часто вживаються слова давньоанглійського походження, які вийшли із загального вжитку (*thereafter*, *hereafter*, *hereinafter*, *thereabout*, *thereby*, *herein*, *hereunder*, *henceforth*, *hereto*, *herewith*, *hereof*, *herein*, *thereof*):

This Agreement on provision of services on computer programming (**hereinafter** referred to as the «Agreement»)... – Цей Договір про надання послуг з комп'ютерного програмування (надалі – «Договір»)...

Parties **hereby** acknowledge that... – Сторони цим підтверджують, що...

7. У юридичних текстах часто використовуються дієслова у пасивному стані:

This Agreement **may be** early **terminated**. – Цей договір може бути достроково розірваний.

All settlements between the Parties under this Agreement **shall be made** in hryvnias. – Всі розрахунки між Сторонами за цим Договором здійснюються у гривнях.

8. Однією з характерних рис англійського юридичного тексту є вживання модального дієслова «shall» для вираження наказу або зобов'язання, а також інші модальні дієслова зі значенням зобов'язання.

The Contractor **shall** render the Services to the Client ... – Виконавець надає послуги замовнику...

The Client **shall** provide the Contractor with all necessary materials. – Замовник забезпечує Виконавця усіма необхідними матеріалами.

The Contractor **shall not** disclose Confidential Information ... – Виконавець зобов'язується не розголошувати конфіденційну інформацію.

The Contractor **must not** make any statements or provide information... – Виконавець не має права робити будь-які заяви або надавати інформацію...

9. Наявність в юридичних текстах особливих ідіоматичних виразів та фразеологічних сполучень, які не вживаються чи рідко вживаються в літературній мові (to meet claim – оскаржувати заяву; under the terms of agreement – за умовами договору; all and sundry – всі і кожен, т. д.)

Юридичний текст може містити складні терміни, які вимагають належної уваги при перекладі. Згідно досліджень В. Коптілова, процес перекладу складних термінів відбувається у два етапи: аналітичний і синтетичний. Під час аналітичного етапу відбувається аналіз окремих компонентів терміну, що передбачає правильне їх визначення (Koptilov, 2003: 85). Наприклад, якщо розглядати термін *intellectual property objects*. Спочатку перекладаємо ключове слово *objects* – *об'єкти*, потім поєднання *intellectual property* – *інтелекту-*

альна власність. В результаті маємо термін *об'єкти інтелектуальної власності*.

Важливо зазначити, що при перекладі термінів, необхідно враховувати контекст. Д. В. Фурт серед причин неточного перекладу термінів зазначає наступні:

1) вибір невідповідного для кожного конкретного випадку значення будь-якого слова (зазвичай іменника);

2) терміни, особливо вузькоспеціалізовані, часто зрозумілі тільки фахівцям конкретної галузі наукового знання;

3) іноді причиною помилки є неякісний підрядковий переклад, що є наслідком вищезгаданого та/або неухважності і відсутності ретельного лексико-семантичного аналізу терміна, а також його контекстуального значення (Furt, 2018: 280). Важливо зауважити, що відновлення і творення юридичного терміна в українському законодавстві повинно здійснюватися на національній основі, з урахуванням вітчизняних правових і мовних традицій та особливостей (Загальна теорія права, 2015: 222).

Серед факторів, що породжують труднощі виконання перекладу юридичного тексту з української мови на англійську і навпаки можна виділити такі фактори: 1) об'єктивного характеру: наявність термінів, що відображають українську правову специфіку; багатозначність і варіативність термінів; семантична непрозорість термінів; 2) фактори суб'єктивного характеру: принцип першої асоціації; загальні термінологічні помилки та інші.

Висновки і перспективи подальших досліджень. Багато лінгвістів-перекладачів досліджували проблематику аспектів перекладу юридичного дискурсу, але в процесі економічного розвитку суспільства зазнає змін і юридична документація, що стає предметом вивчення лінгвістів-перекладачів. Виконання перекладу юридичної документації є непростим завданням для перекладача, адже він повинен володіти спеціальною термінологічною лексикою та знати особливості використання іноземної юридичної термінології в конкретному контексті, а також орієнтуватися в чинному законодавстві. Оскільки і документ-оригінал, і нотаріально засвідчений документ-переклад мають однакову юридичну силу, завданням перекладача є перетворити текст перекладу на еквівалент форми і змісту оригінального документа.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Іщенко Н., Гончарова В. Юридичний переклад як складова юридичного дискурсу. *Актуальні питання гуманітарних наук*. Вип. 43, Т. 2, 2021. С. 168–172.
2. Карабан В. І. Англійсько-український юридичний словник [Текст]: Понад 75 тис. слів та словосполучень юрид. підмови та близько 160 тис. укр. перекладних відповідників / В. І. Карабан. – Вінниця : Нова книга, 2004. – 1088 с.
3. Клименко І. М., Зоренко І. С. Юридичний текст в аспекті перекладу. *Філологічні студії. Науковий вісник Криворізького державного педагогічного університету*. 2016. Вип. 14. С. 81–90. Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/PhSt_2016_14_11
4. Коптілов В. В. Теорія і практика перекладу. К., 2003. 185 с.
5. Загальна теорія права : підручник / За заг. ред. М. І. Козюбри. К. : Ваіте, 2015. 392 с.
6. Фурт Д. В. Способи перекладу термінів українською мовою з англійської. *Філологічні студії. Науковий вісник Криворізького державного педагогічного університету*. 2018. Вип. 17. С. 272–281. Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/PhSt_2018_17_26
7. Ходаковська О. О. Стратегії перекладу англійськомовного юридичного дискурсу. *Закарпатські філологічні студії*. 2020. Вип. 13. Том 3. С. 61–65. http://zfs-journal.uzhnu.uz.ua/archive/13/part_3/13.pdf
8. Шумило І., Сніца Т. Особливості перекладу юридичних текстів. *Філологічний дискурс*. 2016. Вип. 4. С. 266–272. Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/fild_2016_4_30
9. Швелідзе Л. Д., Мельник П. В. Юрислінгвістика: українсько-англійські еквіваленти юридичних термінів. *Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: Філологія. Соціальні комунікації*. Том 30 (69) № 1. Ч. 1. 2019. С. 168–174.
10. Ghazi O. E., Bnini C. Major Translation Methods Used in Legal Documents: Translation of a Marriage Contract from Arabic into English. *AWEJ for Translation & Literary Studies*, Vol. 3, No 2. 2019. Pp. 122–138.
11. Mellinkoff D. (1963). *The Language of the Law*. Boston : Little Brown. 526 p.
12. Newmark P. (1988). *A Textbook of Translation*. New York : Prentice. 292 p.

REFERENCES:

1. Ishchenko, N., Honcharova, V. (2021). Yurydychnyi pereklad yak skladova yurydychnoho dyskursu. [Legal translation as an element of legal discourse] *Current issues of humanitarian studies*, 43, Vol. 2, 168–172. [in Ukrainian]
2. Karaban, V. I. (2004). Anhliisko – ukrainskyi yurydychnyi slovnyk [Text]: Ponad 75 tys. sliv ta slovospoluchen yuryd. pidmovy ta blyzko 160 tys. ukr. perekladnyh vidpovidnykiv. [English-Ukrainian legal dictionary: more than 75 thousand words and collocations of legal sublanguage and nearly 160 thousand Ukrainian translation equivalents] Vinnytsia : Nova Knyha, 1088 p. [in Ukrainian]
3. Klymenko, I. M., Zorenko, I. S. (2016). Yurydychnyi tekst v aspekti perekladu [Legal text in terms of translation] *Philological studies. Scientific journal of Kryvyi Rih State Pedagogical University*, 14, 81–90. [in Ukrainian] – Access mode: http://nbuv.gov.ua/UJRN/PhSt_2016_14_11
4. Koptilov, V. V. (2003). Teoriia i praktyka perekladu. [The theory and practice of translation]. K., 185 p. [in Ukrainian]
5. Zahalna teoriia prava : pidruchnyk (2015). [The general theory of law: Textbook] Edited by M. I. Koziubra. K. : Vaite, 392 p. [in Ukrainian]
6. Furt, D. V. (2018). Sposoby perekladu terminiv ukrainskoyu movoyu z anhliiskoi. [The ways of term translation from English into Ukrainian] *Philological studies. Scientific journal of Kryvyi Rih State Pedagogical University*, 17, 272–281. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/PhSt_2018_17_26 [in Ukrainian]
7. Khodakovska, O. O. (2020). Stratehii perekladu anhlovnoho yurydychnoho dyskursu. [The strategies of English legal discourse translation] *The Transcarpathian philological studies*. 13, vol. 3, 61–65. URL: http://zfs-journal.uzhnu.uz.ua/archive/13/part_3/13.pdf [in Ukrainian]
8. Shumylo, I., Snitsa, T. (2016). Osoblyvosti perekladu yurydychnyh tekstiv. [The peculiar features of legal texts translation] *Philological discourse*, 4, 266–272. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/fild_2016_4_30 [in Ukrainian]
9. Shvelidze, L. D., Melnyk, P. V. (2019). Yurydlynhvistyka: ukrainsko-angliiski ekvivalenty yurydychnyh terminiv. [Legal linguistics: Ukrainian – English equivalents of legal terms]. *Scientific notes of V. I. Vernadskyi TNU. Series: Philology. Social communication*, V. 30 (69), 1, Part 1, 168–174. [in Ukrainian]
10. Ghazi, O. E., Bnini, C. (2019) Major Translation Methods Used in Legal Documents: Translation of a Marriage Contract from Arabic into English. *AWEJ for Translation & Literary Studies*, Vol. 3, No 2. May. Pp. 122–138. [in English]
11. Mellinkoff, D. (1963). *The Language of the Law*. Boston : Little Brown. 526 p. [in English]
12. Newmark, P. (1988). *A Textbook of Translation*. New York : Prentice. 292 p. [in English]